

MEKTUB LARI

MUKADDEME

Ustadın Hulûsî ve Sabri abinin mektuplarını yayınlama sebepleri anlatıyor. Geçen bes sebeb ve talebelik ve kardeşlik ve arkadaşlığın ~~üç~~ ~~hasebi~~ hizmete bakış noktası ve risalelerden istifade için dikkat edilecek hususlar olarak bakılabilir.

Birincisi

Hulûsî ise, ahirdeki Sözler'in ve ekser Mektubat'ın yazılmasına onun gayreti ve ciddiyeti en mühim sebeb olmas... Ve Sabri'nin dahi Ondokuzuncu Mektub gibi sülûs-i Mektubat'ın yazılmasına sebeb, onun samimi ve ciddi istiyakı olmasıdır.

Sözlerin bir kısmı ve Mektubatın yazılmasında büyük pay sahibi bu iki abilerin gayreti ve sorularıdır. Sorulan sorular belkide ahirzaman ümmetinin ~~kafasında~~ var olan ve imanını tehlikeye atan sorular hükmündedir.

İkinci SEBEB

Bu iki zât bilmiyorlardı ki, bir vakit su fıkralar neşredilecek. Bilmedikleri için gayet samimi, tasannu'suz, halisane ve derece-i zerklerini ve o hakaika karşı şerklerini ifade etmek için, hususi bir surette yazmışlar. Onun için o takdirlatları takriz ner'inden değil, doğrudan doğruya mübaleğası bir surette, gördükleri ve zerkettikleri hakikatı ifade etmeleridir.

Yazılan mektupların hangi duygular içinde yazıldığı ifade ediyor. Yayınlanacağını bilmediği halde çok samimi ve istifadenin azami olduğu görülüyor.

Risalelerden birinci derece istifadenin şartı ihtiyacı hissetmekten geçiyor.

ÜÇÜNCÜ SEBEB

Bu iki zât hakiki talebelerimden ve ciddi arkadaşlarımdan... Ve hizmet-i Kur'anı okuyan arkadaşlarım için talebelik ve kardeşlik ve arkadaşlığın üa hassası var ki bu iki zât içinde de birinciliği kazanmıştır.

BİRİNCİ HASSA:

Bana mensub her şeye malları gibi tesâhüb ediyorlar. Bir söz yazılınca kendileri yazmış ve te'lif etmiş gibi zevk alıyorlar, Allah'a şükrediyorlar. Adeta cesedleri muhtelif ruhları bir hükmünde hakiki mânevî vereselerdir.

İKİNCİ HASSA:

Bütün maksad-ı hayatiye içinde en büyük en mühim maksadları o nurlu sözler vasıtasıyla Kur'an'a hizmet biliyorlar. Dünya hayatının netice-i hakikiyesinin ve dünyaya gelmekteki vazife-i fitriyelerinin en mühimmi hakâik-i imanîyeye hizmet olduğunu telakkileridir.

ÜÇÜNCÜ HASSA:

Ben kendi nefsimde tecrübe ettiğim ve eczahane-i mukaddese-i Kur'aniyeden aldığım ilaaları, onlar da kendi yaralarını hissedip o ilaaları merhem suretinde tecrübe ediyorlar. Aynı hissiyatımla mütehasşis oluyorlar. Ve ehli imanın imanlarını muhafaza etmek gayreti en yüksek derecede taxmaları ve ehli imanın kalbine gelen subhat ve erhamdan hasıl olan yaraları tedavî etmek istiyakı yüksek bir derece-i şefkatte hissetmeleridir.

Yazılan bölümde talebelik, kardeşlik, arkadaşlık mertebeleri zikredilmiş. Mektubat 344 (26. MEKTUB ONUNCU MESELE)'de dost, kardeş, talebe sınıflandırması var.

ATIF ⇒ MEKTUBAT 26. MEKTUB ONUNCU MES'ELE

Dostun hassası ve şartı budur ki: Kat'iyyen Sâzler'e ve envâr-ı Kur'aniyeye dair olan hizmetimize ciddi tarafdar olsun ve haksızlığa ve bid'alara ve dalâlete kalben

tarafıtar olmasın, kendine de istifadeye çalışsın.

Kardeşin hassası ve şartı şudur ki: Hakiki olarak Sözler'in neşrine ciddi çalışmakla beraber bes forz namazını eda etmek, yedi kebairi işlememektir.

Talebeliğin hassası ve şartı şudur ki: Sözler'i kendi malı ve telifi gibi hissedip sahip çıksın ve en mühim vazife-i hayatîyesini onun neşir ve hizmeti bilsin.

Risale-i Nurdan azami istifade için

- 1- Risale-i Nuri'n her meselesine, hizmetin her noktasına sahip çıkmak
- 2- Hayat içinde en mühim ve en büyük maksad Sözler vasıtasıyla Kur'ana hizmet bilmek
- 3- Hayatımın anlamı ve gayesi hizmet bilmek
- 4- Risaleleri ihtiyaca hissederek okumak
- 5- İstifade ettiğim hakikatları ihtiyaca sahip lerine ulaştırmak
- 6- Ehli imanın maddeli ve manevi deradıyla hemhal olmak.

BESİNCİ SEBEB

Ben kendi şahsıma ait takdirat ve medhi kabul etmem. Çünkü, mânen büyük zarar gördüm. Onun için şahsıma karşı takdirat, fahr, gurura medar olduğu için, siddetle nefret edip korkuyorum. Fakat Kur'an-ı Hakimin dellali ve hizmetkârı olmaktığım ahetinden ve o vazife-i kudsiye noktasında takdirat ve medhi bana ait olmayıp, nurlu Sözler'e ve belki doğrudan doğruya hakâik-i imaniyeye ve esrar-ı Kur'aniyeye ait olduğu için onu müftchirane değil, Cenabı Hakk'a karşı mütesekkinane kabul ediyorum. İşte bu iki şahıs, bu hakikati herkes

ten ziyade anladıkları için, onlar bilmiyerek ricd-
larının serkiyle yazdıkları takdirat ve medihlerini
Risale-i Nur eczaları içinde dercedilmeye sebep
olmuştur. Cenab-ı Hak bunların emsalini ziyade
etsin ve onları da muvaffak etsin ve tarik-ı hak
tan ayırmasın, amin.

Hizmet-i Kur'anîyele şahsıma gelen medh ve takd-
ratları kabul etmemeliyim. Çünkü bu gelen medh ve
takdiratlar gelme sebebi delal-i Kur'an olan bu
nurlardır. Ve onların benim aynamda akselmesidir.
Dolayısı ile bunların ilanında hissem olmadığını nef-
simi kabul ettirmeliyim. Çok önemli bir noktayı
Üstad kendi nefsiye kabul ettirmiş.

MEKTUB I

... İste hiç ender hiç olan bu talebenize de yine
lütuf ve fazl ve inayet-i ilahi ile bu âli me'muriyetini
ifa eden aziz ve muhterem hocasına ve Hazret-i
Kur'an hesabına pek cüz-i bir hademelik yaptırıl-
~~mmmmmmmm~~ mıştır. Bundan dolayı ne kadar sükresem azdır
fahre zerre kadar hakkım yoktur.

Hizmet içinde ihlası muhafaza etmek ve daim ken-
dini kusurlu görmek. Onsekizinci Söz ve Konuşan
yalnız Hakikat'tır risaleleri bu noktada nefsi ikna
etmeye yarolma olacak yerler. Hulusi abi bu nok-
tayı şahsında çok iyi yakalamış. Birinci talebe
olup bu hissiyatta olmak büyük mertebe.

... Mübarek Sözler süphesiz Kitabı Mübin'in nurlu
lemaatıdır. İnde izaha muhtac yerler eksik olmamakla
beraber küll halinde kusursuz ve noksanıdır. Beşerin
her tabakası kendi fitri anlayışları nisbetinde
hisse-mend ve faide-mend olurlar.

Yazılan Sözler Üstadın şahsına ait değil.
Kur'anidir. Ve herkese her tabakaya ait bir